

Arrest

nr. 93 389 van 13 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DRAULANS, die loco advocaat W. GOOSSENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, een soenniet van Arabische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Mosul (Centraal-Irak). U zou sinds 2004 bij uw vader in het wisselkantoor hebben gewerkt. Op 1 augustus 2011 zouden leden van Al Qaeda uw vader hebben opgebeld en 50.000 dollar hebben geëist. Ze zouden hebben gedreigd u te zullen ontvoeren en vermoorden mocht hij deze eis niet inlossen. Uw vader zou meteen aan enkele vrienden die in het kantoor aanwezig waren hebben gevraagd om u te helpen het land te verlaten. Dezelfde dag nog verliet u Mosul. Via Turkije en een

voorts onduidelijke reisroute, kwam u op 15 september 2011 aan in België. Op 18 september 2011 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw legerboekje, een kopie van een woonstkaart en een kopie van een voedselrantsoenkaart.

B. Motivering

Er dient na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Er kunnen zich immers vragen worden gesteld bij de gang van zaken zoals die door u werd geschetst. Ten eerste is het opmerkelijk te noemen dat uw vader werd opgebeld door Al Qaeda die 50.000 dollar eisten en die vervolgens dreigden u te zullen ontvoeren en vermoorden bij het niet-inwilligen van deze eis (CGVS, pg.6). Met deze waarschuwing gaven zij u immers een vrijgeleide om uzelf op alle mogelijke manieren te wapenen tegen dergelijk gevaar. Uw vader maakte eveneens gebruik van deze waarschuwing om zijn eigen gezin in veiligheid te brengen (CGVS, pg.7). U weet niet of er verdere instructies werden gegeven betreffende de overhandiging van dit geldbedrag (CGVS, pg.6). U stelt dat het gebruikelijk is dat men pas nadien opbelt om door te geven waar het geld moest worden achtergelaten (CGVS, pg.6). Uw vader zou meteen het kantoor hebben gesloten, waardoor u niet kon achterhalen of deze onbekenden hem nog hebben teruggebeld of niet (CGVS, pg.6). De wijze waarop Al Qaeda - een toch wel goed georganiseerd terreurnetwerk - te werk ging valt moeilijk te begrijpen daar zij op deze manier weinig kans maakten om in hun opzet te laten slagen: noch de overdracht van het geld noch uw ontvoering had hierbij enige kans op slagen aangezien u en uw vader inmiddels al de gepaste maatregelen hadden genomen om een dergelijke situatie te ontwijken.

Bovendien vallen de zeer ingrijpende handelingen die u en uw gezin stelden na het ontvangen van deze dreigtelefoon, uw vader liet u namelijk meteen het land verlaten en besloot met zijn gezin onder te duiken, moeilijk te rijmen met het gebrek aan initiatief dat jullie namen om nadien nog te polsen naar wat er mogelijks kon zijn gebeurd na jullie vertrek uit Mosul. De geëiste geldsom werd immers na een week verwacht door Al Qaeda (CGVS, pg.6) en bovendien hadden zij al enkele duidelijke aanwijzingen dat jullie niet zouden ingaan op de eis, daar jullie meteen het kantoor zouden hebben gesloten (CGVS, pg.6), het huis zouden hebben verlaten (CGVS, pg.7) en de SIM-kaarten hadden verwisseld (CGVS, pg.7). Gezien de bedreiging dat u zou worden vermoord indien hun eis niet werd ingewilligd, kan niet worden uitgesloten dat zij de zakenpartners van uw vader - waarvan bekend stond dat jullie samen verschillende wisselkantoren openhielden (CGVS, pg.8) - zouden interpellieren of zelfs daar het geld zouden opeisen of erger nog, iemand anders zouden ombrengen. Nochtans deden jullie geen enkele moeite om deze zakenpartners te contacteren en hen te waarschuwen (CGVS, pg.7). U stelt dat uw vader niet wilde dat iemand zou weten waar hij zich met zijn gezin bevond (CGVS, pg.7). Nochtans had hij zowel de andere kunnen inlichten, zonder hierbij verplicht te zijn om zijn schuilplaats vrij te geven. Bovendien zouden jullie evenmin hebben geprobeerd na te gaan of er zich nog onregelmatigheden hadden voorgedaan bij het wisselkantoor of bij u thuis die konden wijzen op de aanwezigheid van jullie belagers (CGVS, pg.7). Gezien uw familie nog steeds in Centraal-Irak verblijft, kon dergelijk verkregen informatie een goede indicatie vormen van de mate van vervolging waaraan zij eventueel onderhevig waren, en bij uitbreiding ù dus ook. Dat er echter totaal werd nagelaten deze handelingen te stellen, valt moeilijk te verklaren.

Daarnaast is het überhaupt opmerkelijk dat uw familieleden nog steeds in Centraal-Irak verblijven. Deze onbekenden eisten immers 50.000 dollar, zoniet zou u worden gedood. Er kan echter moeilijk worden gesteld dat met uw vertrek, uw familie volledig gevrijwaard was van represailles van deze onbekenden. Deze onbekenden wilden in de eerste plaats geld. Indien zij u nergens zouden aantreffen, zouden zij waarschijnlijk hun hand er niet voor omgedraaien om een vervanger voor u te vinden, waarbij ze de mogelijkheid hadden een ander familielid te treffen om zo hun eisen kracht bij te zetten (CGVS, pg.3).

Bovenstaande argumenten maken dat u onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt te worden gevisieerd door de terreurorganisatie Al Qaeda. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

De documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegt, namelijk uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, uw militair boekje, een kopie van uw woonstkaart en een kopie van de voedselrantsoenkaart kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten hebben enkel betrekking op uw identiteitsgegevens en uw afkomst. Elementen die momenteel niet door het CGVS in twijfel worden getrokken.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Mosul in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - Ninewa/Kirkoek" dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending van de motiveringsplicht aan.

Verzoeker betoogt dat Al Qaeda geen resultaat boekt indien geen dreigement wordt geuit; het uiten van het dreigement was de incentive om verzoekers vader aan te sporen om het gevraagde bedrag te betalen.

In een tweede middel wordt onwettigheid door schending van de zorgvuldigheidsplicht aangevoerd.

Verzoeker voert aan dat zijn relaas op geen enkele wijze wordt weerlegd door de verwijzing naar de veiligheidssituatie.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers asielrelaas aanvangt in augustus 2011, periode waarin hij ook Irak zou hebben verlaten (gehoor CGVS, p.3). Het blijkt echter dat verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 19 juni 2010 te Samos, Griekenland (administratief dossier, stuk 10, 'Hit Eurodac' van 19 september 2011). Deze vaststelling ondermijnt verzoekers geloofwaardigheid.

Verweerder oordeelde tevens terecht dat de werkwijze van de terreurgroep, zoals aangebracht door verzoeker, niet aannemelijk is indien op deze wijze enig resultaat werd beoogd. Het dreigement dat niet vergezeld werd van enige actie kan bezwaarlijk aanzien worden als doeltreffend.

Het gebrek aan initiatief om derden, zoals naaste zakenpartners, in te lichten of om zich naderhand te informeren is niet te verzoenen met de drastische veiligheidsmaatregelen die verzoekers gezin nam ten aanzien van de bedreigingen.

Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, daar zij niet dienstig worden weerlegd, door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker voert geen concreet verweer ten aanzien van de motivering inzake de beoordeling van de veiligheidssituatie ten aanzien van de bepalingen van artikel 48/4, § 2, c. Deze beoordeling is gesteund op een gedegen onderzoek van de veiligheidssituatie (zie stuk 13 van het administratief dossier) en wordt door de Raad overgenomen.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. De stukken die verzoeker bij brief van 14 mei 2012 bijbracht (attest van immatriculatie, briefomslag van het CGVS) kunnen niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS